

מדינת ישראל

בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק

תאריך: 7.4.2021

בפני חברי הועדה:

דר' אילן וסרמן - יו"ר, נציג המנהל הכללי
פרופ' יעקב גוזל - נציג הסתדרות הרופאים
עו"ד יגאל חיות - נציג היועץ המשפטי לממשלה

הקובל:

פרופ' איתמר גרוטו המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות, באמצעות בכ' עו"ד תומר דגני ועו"ד יונתן ברג, מלשכת היועץ המשפטי, משרד התובע הראשי, משרד הבריאות ירושלים.

נגד

הנקבל:

דר' מאיר למפיט ת.ז. XXXXXX רופא מורשה, בעל תואר מומחה ברפואת ילדים, בעל רישיון מס' 1-17522 שמעונו XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, באמצעות בכ' עו"ד תום הלפרין.

החלטה

1. הקובלנה:

ביום 17.12.2020 הגיש פרופ' איתמר גרוטו, המשנה למנהל הכללי במשרד הבריאות קבלנה מתוקנת (להלן: "הקובלנה") נגד הנקבל בכך שהורשע בבית משפט השלום בתל-אביב יפו על פי כתב אישום בת"פ 57757-04-18 בתאריך 12.11.2018, כדלקמן:

אישום ראשון: מעשה סדום - עבירה לפי סעיף 347(א)(1); גרם מעשה סדום, לפי סעיף 347(א)(1) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין תשל"ז-1976 (להלן החוק").

אישום שני: דין לקוחו של קטין, לפי סעיף 203 לחוק.

בהתנהגותו כאמור:

א – גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיף 41(1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז – 1976 (להלן: "הפקודה"), בכך שיצר קשר עם קטינים, ביצע בהם מעשי סדום, כמו כן קיבל שרותי מין מקטין תמורת תשלום.

ב – הורשע בעבירה פלילית שלא לפי פקודה זו, כאמור בסעיף 41(5) לפקודה.

כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין מצורפים.

בתאריך 24.6.2020 ניתן גזר הדין והוטלו עליו העונשים הבאים:

12 חודשי מאסר בפועל; 10 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת מין מסוג של פשע; ששה חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת מין מסוג של עוון. פיצוי לכל מתלונן בסך 7500 שח; קנס בסך 2000 שח.

2. הוועדה:

ראש הממשלה ושר הבריאות מינה את החתומים מטה להיות וועדה שתדון בקובלנה (להלן: "הוועדה").

3. דיון והמלצה:

בישיבת הוועדה ביום 15.2.2021, הודה הנקבל בעובדות ובעבירות שבכתב הקובלנה.

לאור הודאת הנקבל הוועדה הרשיעה אותו בכתב הקובלנה שהוגש נגדו.

טיעוני הצדדים לעניין אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל:

עיקרי טיעוני בכ' הקובל:

מהרופאים נדרשת מיומנות מקצועית ביחד עם תכונות אופי ברמה מוסרית גבוהה. הענישה המשמעתית נועדה בין היתר להרתיע את הרופאים העוסקים ברפואה מפני ביצוע מעשים המהווים עבירת משמעת. המסר הוא לשמור על שמו הטוב של מקצוע הרפואה ולהגן על שלום הציבור.

מפנה לפסק דין ליביו לאור ע.א. 1079/04, לעניין השיקולים שיש על הוועדה לשקול בבואה למתן המלצתה: הגנה על אינטרס הציבור ושמירה על כבוד מקצוע הרפואה. מפנה באותו עניין לפסק דין אדגר סבין ע.א. 50/61, לשיקולים המנחים מטעם ביהמ"ש העליון.

מפנה לאבחנה ולהבדל שיש בתכלית הענישה בהליך הפלילי לעומת מטרות הענישה בהליך המשמעת. בעניין זה מפנה לעש"מ 5282/98 תמר כתב, תכלית הענישה בדין המשמעת היא שמירה על התדמית הראויה ועל התפקוד הראוי של השירות הציבורי.

מפנה את הוועדה לפרטי חומרת העובדות שבכתב האישום, לביצוע עבירות של מעשי סדום בקטינים ולחומרת גזר הדין והעונשים שהוטלו על הנקבל.

מפנה לתסקירי המבחן המצביעים על העדר אמפטיה לקורבנותיו, מסרב להכיר במשיכתו הפדופילית ועדיין קיימת בו מסוכנות.

מפנה להצהרת נפגע העבירה שהוגשה ע"י אם הנפגע.

מפנה לדברי השופטת בגזה"ד: "חילול כבוד האדם של הקורבן, ניצול התמימות, האימון, חוסר אונים". החומרה במעשים שנעשו ע"י רופא ילדים. לא מדובר במעידה בודדת. תשלום כסף תוך ניצול חולשותיו של הקטין.

לעניין רמת המוסר הגבוה הנדרשת מרופאים, מפנה לפסק דין ע.א. 412/90 משה אליה, ולפסק דין ע.א. 224/79 יעקב דימנט.

מפנה לסעיף 4 לפקודת הרופאים לפיו אחד התנאים לקבלת רישיון רופא הוא שצריך להיות אדם הגון.

לעניין דוגמאות של אמצעי משמעת שהוטלו על רופאים:

החלטה 6-12 השופט סטרשנוב, דר' אברהם ברקאי רופא ילדום: הפצת פרסום תועבה, חומרי פדופיליה, נפסקו לו שתי שנות התליה וחמש שנים הגבלה בעבודה עם קטינים.

החלטה 17-19 ע"י השופט סטרשנוב, דר' אלעד לאור: פרסומי תועבה ופדופיליה, נפסקו לו שלוש שנות התליה.

עתם(י-ם) 961/07 דר' גונן שגב, יבא 32.000 כדורי אקסטוזי, נפסק לו ביטול רישיון.

החלטה שא/2002, דר' דוד מרסייה, מעשה סדום בקטין, נפסק לו ביטול רישיון.

התובע הראשי עו"ד דגני ביקש להוסיף כדלקמן:

קור הרוח והתכנון שבו ביצע הנקבל את העבירות, ראה סעיף 5 לגזר הדין.
סקירת האמור בתסקירי המבחן: חוסר אמפתיה, הכחשת הבעתיות בקשר עם קטינים, עיוותי חשיבה בהם עדיין מחזיק הנקבל, ראה סעיף 23 בגזר הדין.
"קווי אישיות של טורף, של הזאב את עדר הכבשים", ראה סעיף 20 לגזר הדין.
קולם השקט של נפגעי העבירה והציבור הזכאים להגנת ביהמ"ש.
מכל הסיבות שהועלו לעיל, בכי הקובל ביקש ביטול רישיונו של הנקבל.

עיקרי טיעוני בכ' הנקבל:

הנקבל בן 69, גרוש ואב לשני ילדים. בילדותו סבל מניקור חברתי גדול מאוד גם בשל מוצאו וגם בשל קשיים כלכליים. אביו היה מכור לאלכוהול שנים ארוכות לרבות אשפוזים פסיכיאטרים. שירת בצבא והשתחרר בדרגת סרן. למד רפואה באיטליה והתמחה ברפואת ילדים. נעצר בתאריך 1.4.2018. שיתף פעולה באופן מלא עם היחידה החוקרת. בית המשפט התיר את פרסום שמו. שמו ותמונתו מופצים ברשתות החברתיות. בעקבות הפרסום לא היו תלונות נוספות.

ב – 1.5.2018 מוגש נגדו כתב אישום. לוקח אחריות מלאה בפני בית המשפט, ומודה בכתב האישום המתוקן גם כדי שהנפגעים לא יצרכו לבוא ולהעיד. פונה באופן פרטי לטיפול במי שעברו עבירות מין. נשלח לטיפול בחסות שירות המבחן "למרכז מעגלים" לטיפול בעברייני מין. הערכות המסוכנות הייתה בתחילה בינונית ולאחר המשך הטיפול ירדה לבינונית נמוכה.

בית המשפט המחוזי סבר שישנה חשיבות להמשך ההליך הטיפולי שצפוי לסיימו, ולכן אפשר לו להתחיל לרצות את מאסרו רק בחודש אפריל שנה זו.

הנקבל מכהן כרופא כ-40 שנה. מוערך ואהוב על המטופלים שלו. בכי הנקבל מגישה אסופת מכתבי הערכה מקולגות וממטופלים.

עם הגשת כתב האישום בית המשפט אוסר על הנקבל לעסוק ברפואה. התליית רישיונו הוארכה, בהסכמה, מידי פעם בפעם ע"י ועדה מטעם משרד הבריאות. נמצא במשבר כלכלי עמוק ומצוי בהליכי פשיטת רגל.

בכ' הנקבל מתייחסת לפסקי הדין שהגיש בכי הקובל:

בכ' הקובל לא הצליח להביא ולו מקרה אחד דומה בנסיבות למקרה שבפנינו. לאף אחד מהמקרים לא נלקח רישיון הרופא.

דוד מרסייה: אינו דומה למעט סעיפי העבירה. האירועים חמורים יותר, נמשכים על פני שנים, כולל צפייה משותפת בסרטים פורנוגרפיים, מפנה לתיאור העובדות שבפסק הדין.

אלעד לאור: מדובר על חומרים פדופילים והפצתם על פני תקופה של חמש שנים, תעשיית פורנוגרפיה ניצול קטינים לסרטי מין. רישיונו לא בוטל.

אברהם ברקאי : מדובר בפרסומי תועבה במשך 15 שנים בכמות של 190.000, רישיונו לא בוטל.

מסעוד מחמיד : מדובר במעשה מגונה במטופלת. רישיונו לא בוטל.

מפנה להחלטה בעניינו של דר' יעקב מייסון : מדובר מעשה מגונה תוך שימוש בכוח במטופלת. רישיונו לא בוטל.

מפנה להחלטה בעניינן של דר' נאסר חביב : מפי השופט : "במקרים נדירים ויוצאי דופן במיוחד כגון כאשר המשך העיסוק ברפואה מסכן את בריאות החולים או את שלום הציבור, או כשמדובר במקרה של אלימות חמורה שמבוצעת על ידי רופא כלפי חולה, כגון אינוס או תקיפה מינית אלימה", במקרים אלו סבור השופט סטרשנוב שצריך לבטל את הרישיון.

בשונה, הנקבל שלפנינו, מעולם לא הפעיל כוח, לא כפה את עצמו, לא עשה מניפולציות כאלה ואחרות. מעולם לא פגע במטופלים שלו. מדובר בשני מפגשים בודדים, אחד עם כל קטין. 40 שנה לא נפל רבב בעשייתו.

לאור כל האמור מבקשת בכ' הנקבל להשית התלית רישיון שלא תעלה על ארבע שנים מהיום בו התלה רישיונו ב – 2018.

דברי הנקבל:

הוא חש בושה עמוקה בפני הנפגעים ומשפחותיהם, משפחתו, מעסיקיו וידידיו. מודע לנזק ולצער שגרם. מתנצל בפני מערכת המשפט ובפני הוועדה על הטרחה שגרם בהשקעת הזמן בעניינו. עובר תהליך שיקומי אשר עוזר לו להגיע לתובנות חדשות כדי להימנע, לשלוט בדחפים ולא לחזור על הטעויות ולא לפגוע יותר. מכיר בחומרת המעשים שעשה. טיפל ארבעים שנה בילדים ללא כל פגיעה או ניצול. אפילו החמיר, מעבר לנדרש ע"י משרד הבריאות, בעת טיפול בילדים ונוער כאשר דרש נוכחות מבוגר בחדר בעת הטיפול. יודע שמגיעה לו ענישה משמעתית. בקרוב יגיע לגיל 70 ומבקש מהוועדה לאפשר לו לשקם את חיו ולחזור להיות איש רפואה נורמטיבי תוך ליווי של גורמים טיפוליים או כל החלטה אחרת של הוועדה בעניין זה.

4. המלצת הוועדה:

הנקבל שלפנינו הורשע בבית משפט השלום בתל אביב יפו בעבירות שבכתב האישום כאמור לעיל.

להלן, בקליפת אגוז, העובדות על פיהן הורשע הנקבל :

אישום ראשון :

בסוף שנת 2016, נוצר קשר בין הנקבל ובין הקטין נ.ד. באמצעות אתר האינטרנט המיועד להיכרויות. סמוך לאחר מכן החל הנקבל ונ.ד. להתכתב ביניהם באופן ישיר באמצעות יישומון באינטרנט. בטרם מלאו לנ.ד. 16 שנים, נפגשו הנקבל ונ.ד. בביתו

של הנקבל . במהלך המפגש , ביצע הנקבל מעשה סדום ב.נ.ד. , בכך שהחדיר את אבר מינו לפי הטבעת של נ.ד. וכן גרם לנ.ד. להחדיר את אבר מינו לפי הטבעת ולפיו של הנקבל הכל ביודעו כי נ.ד. הינו כבן 15. במעשיו אלה ביצע הנקבל מעשה סדום בקטין.

אישום שני :

עובר ליום 22.11.2017, פרסם הקטין ד.ר. הצעה למתן שרותי מין תמורת תשלום, באתר האינטרנט המיועד להכרזות. בעקבות ההצעה יצר הנקבל קשר עם ד.ר. הנקבל החל להתכתב עם ד.ר. באמצעות יישומון באינטרנט. השניים סיכמו ביניהם כי יפגשו לצורך קיום יחסי מין, תמורת תשלום שישלם הנקבל לד.ר. כן סכמו את תנאי המפגש, סוגי האקטים המיניים, משך המפגש, המחיר שישלם הנקבל לד.ר. עבור יחסי המין, ותנאי התשלום. הנקבל נפגש עם ד.ר. בביתו של הנקבל, השניים קיימו יחסי מין, במהלכם החדיר הנקבל את אבר מינו לפיו של ד.ר., וד.ר. החדיר את אבר מינו לפיו של הנקבל. בסוף המפגש שילם הנקבל לד.ר. סך של 500 שח. במעשיו אלה קיבל הנקבל שירות של מעשה זנות מקטין.

להלן דברי כבוד השופטת תבור כפי שעולים מגזר הדין :

"ביצוע עבירות מין בקטינים מהווה פגיעה קשה בערכים בסיסיים של כיבוד הגוף, כיבוד גבולותיו וזנעת הפרט. ביצוע עבירות כאלו היא הפרת האוטונומיה של האדם ופלישה לא רק לגוף אלא לנפשו בעיקר כאשר מדובר בצעירים שבשל גילם נמצאים בתהליך של גיבוש הזהות העצמית".

"...נסיבות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, פער הגילאים הוא נתון מפתח הזועק ניצול. בקצהו האחד של הקשר נערים צעירים בני 15 ובקצהו השני הנאשם כבן 65, חמישים שנים מפרידות ביניהם. שנות ניסיון וסמכות ואמצעים כספיים מול נערים מחפשים דרכם בעולם".

"...ניצול גופם של קטינים לצרכים מיניים של מבוגרים הוא פסול נצלני ומזיק. קיום יחסי מין עם קטין כבן 15, תשלום לקטין אחר כבן 15 עבור קיום מגע מיני בסכום שעבור הקטין הוא סכום משמעותי, הם מעשים אסורים, פסולים, פוגעניים ומתירים צלקות בנפשם של הקטינים בגיל ההתבגרות".

"...אומנם מדובר במפגש אחד עם כל אחד מהקטינים, אבל לא ניתן להתעלם מכך שמבחינת הנאשם הייתה בכך חזרה ולא מעידה בודדת. הפרש הכוחות הברור והמובנה שבין הנאשם לבין הנפגעים מלמד כי הנאשם הציב עצמו במרכז התעלם מכל מה שהוא יודע היטב מכוח השכלתו על עולמם של המתבגרים ובחר בסיפוק דחפיו".

"...הבושה שחש הנאשם ניכרת היטב בפניו ובדבריו ומילותיו יצאו מדם ליבו. ברור לי המחיר הכואב ששילם הנאשם על חשיפת מעשיו, על הפרסום שנלווה לכך, על השבר בחייו ובחיי משפחתו. לצד אילו על בית המשפט לזכור את קולם השקט של נפגעי העבירה שאינם יושבים על ספסלי האולם ובכיים לא נשמע. לצדם יושב כל העת הציבור הרחב עליו מגן ביהמ"ש ואין לטעות בחשיבותו רק על שום נוכחותו השקטה".

בע"פ 6690/07 פלוני נ. מדינת ישראל קבע ביהמ"ש העליון בהקשר זה :

"... חילול כבוד האדם של הקורבן, ניצול התמימות, האימון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קורבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן ע"י דיני עונשין".

ע"פ 5386/19 פלוני נ. מדינת ישראל אומר ביהמ"ש העליון :

"... ניצול תמימותם של ילדים קטנים לצורך סיפוק מיני, מעמיד את תאוות הפוגע במרכז בבחינת "אני ואפסי עוד". בתי המשפט מבקשים לשמש מגן וצינה לקטינים חסרי ישע, ולפיכך נוהגים ביד קשה עם עבריינים המנצלים אותם ופוגעים בנפשם".

"הנזק שנגרם לקטינים ממעשים אסורים המבוצעים "בהסכמה" הם חמורים ביותר ומותירים צלקות נפשיות עמוקות הנחרתות בנפשו של הקטין...". ראה ת"פ 23736-12 מדינת ישראל נ. לבון.

לעניין אמצעי המשמעת:

ב - ע"א 10979/04 דר' ליביו נ. שר הבריאות אומרת כבוד השופטת חיות כדלקמן :

"השיקול המרכזי בהליכים משמעתיים הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה ועל אימון הציבור ברופאים. לפיכך נפסק כי בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעבריין המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו אם בכלל".

ב – ע"א 50/91 דר' אדגר סיבין נ. שר הבריאות אומר כבוד הנשיא שמגר בעניין השיקולים הרלוונטיים בקביעת העונש המשמעותי, כדלקמן :

"...את חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של הרופא, אך גם ערכים, צרכים ואינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באה הענישה המשמעותית להגן. בין אילו ניתן למנות את האינטרסים בהרתעה כללית, ואת הצורך בשמירה על כבוד המקצוע, ואת אימון הציבור במקצוע" וגו'.

ב - ע"א 4227/94 דר' סמוחה נ שר הבריאות (לא פורסם) נאמר :

"לפיכך נפסק בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעברייני המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו, אם בכלל"

השיקול המרכזי, כפי שקבע בית המשפט, הוא האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אימון הציבור ברופאים, ומפני אינטרס זה נסוגות הנסיבות האישיות של הרופא. אינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באה הענישה המשמעותית להגן, בין אלו ניתן למנות את האינטרס בהרתעה כללית, את הצורך בשמירה על כבוד המקצוע ואת אימון הציבור במקצוע הרפואה.

לעניין תכליתם של אמצעים משמעת, ראה עש"מ 5282\98 מדינת ישראל נ תמר כתב.

לפני הוועדה מונחים : כתב קובלנה, שהוגש נגד הנקבל בעקבות כתב אישום, הכרעת דין, וגזר דין חמורים ביותר. הנקבל רופא מורשה ובעל תואר מומחה ברפואת ילדים, הורשע בעבירות פליליות חמורות של : משה סדום בקטין, ודין לקוחו של קטין, ונדון לאמצעי ענישה מחמירים לרבות מאסר בפועל.

העובדות והמעשים בהם הורשע הנקבל, פורטו בהרחבה בכתב האישום ובגזר בדין שצורפו להחלטה ותמציתם נכתבה בסעיף 4 לעיל.

בעשותו כל אלה הוועדה הרשיעה את הנקבל, על פי הודאתו בכתב הקובלנה, בהתנהגות שאינה הולמת רופא מורשה בהתאם לסעיף 1(41) לפקודה, ובהרשעה בעבירה פלילית שלא לפי פקודת הרופאים כאמור בסעיף 41(5) לפקודה.

אירוע דומה במהותו למקרה שבפנינו הוא בהחלטה של השופט זיילר ז"ל, נגד דוד מרסייה מתאריך 13.4.2004. גם שם מדובר ברופא ילדים שהורשע בעבירה פלילית בגין ביצוע מעשי סדום ומעשים מגונים בשני קטנים, בהם מעשים אורליים ואחרים לרבות תשלום כסף (פירטי האירועים הקשים מופעים בגוף ההחלטה).

בהחלטתו דוחה השופט זיילר את המלצת הוועדה לשה חודשי התלייה, (הקובל ביקש לבטל את רישונו של הנקבל), וביטל את רישונו של הנקבל, וכתב כדלקמן :

"... הנאשם היה מודע לכל אורך הדרך לפסול המוסרי שבמעשיו, ומתוקף השכלתו כרופא ילדים היה בהכרח מודע כגונטיבית להשלכתם ההרסנית על נפשם והתפתחותם המינית של הקטינים. אמון הציבור במערכת הרפואית הוא נכס שיש לטפחו ולשמור עליו מכל משמר. לא בכדי דורשת הפקודה כתנאי למתן רישיון לרופא זה שהוא יהיה אדם הגון. רופא צריך להוכיח בהתנהגותו כי הוא ראוי לאימון, כי אין חשש מפעולותיו וכי הוא אינו שולח ידו במעשים פסולים שיש בהם

קלון. נראה לי שהמסר המועבר לציבור באי נקיטת צעד כזה (ביטול רישיון) הוא מסר שיכול להיות מובן שלא כהלכה נוכח האטימות האנושית והמקצועית שגילה הנקבל בהתעלמו מהנזק הלא ישוער שהוא גרם לנערים קטנים, והכל לאורך זמן רב ואך ורק לשם סיפוקו הוא".

הוועדה רואה בחומרה יתרה את התנהגותו של הנקבל, במיוחד עקב היותו רופא ילדים. מדובר במעשים שנעשו תוך כדי יצירת קשר עם קטינים, בשני מקרים נפרדים, בהם הנקבל היה מודע להיותם קטינים, ולפסול המוסרי שבמעשיו, כשהוא מבצע בהם מעשי סדום, אורליים ואנליים תוך ניצול תמימותם, ואימונם, מעשים שהשאירו צלקות בנפשם שלא ימחו. (לציון כי "בתסקיר משלים אחרון מיום 30.4.2020 אמרים גורמי הטיפול שעדיין קיים קושי להעמיק במעשים הפוגעניים ובחלקים התוקפניים וכן לעיוותי חשיבה". "בחוות דעת המרכז להערכת מסוכנות מינית", מיום 6.4.2020, העריכה רמת מסוכנות מינית בינונית – נמוכה").

המעשים שביצע הנקבל בקטינים דבק בהם פגם מוסרי חמור, פגיעה בגוף ובצנעת הפרט, פגיעה בערכים חברתיים מוגנים, המעלים ספק בדבר הגינותו כנדרש בפקודת הרופאים ובכללי האתיקה, ובמידת כשירותו להמשיך ולעסוק במקצוע הרפואה. התנהגות הפוגעת בתדמיתו ובכבודו של מקצוע הרפואה ובאימון הציבור ברופאים.

לנוכח זאת הוועדה סבורה כי יש להעדיף את אינטרס הציבור על פני האינטרס של המשיב, לפיכך, גם כמסר מרתיע, יש לנקוט נגדו באמצעי משמעת מחמירים על מנת להגן על הציבור הזכאי לשירות רפואי הגון ומוסרי.

אומנם, לקולה שקלה הוועדה את התנצלותו והחרטה העמוקה שהביע על מעשיו, את הפגיעה המורלית והכלכלית במשפחתו. היותו ער למעשיו הקשים והנזק שגרם לנפגעים ומשפחותיהם. המעשים שביצע לא היו במטופלים שלו ולא בעת טיפול. הוא עבר ונמצא עדיין בהליך שיקומי. בעל ותק רפואי של 40 שנה. ללא עבר פלילי או משמעתי. את האמור במכתבי הערכה שקיבל, את גילו המתקרב ל – 70 וחלוף זמן ניכר מעת ביצוע העבירות כ – 5 שנים.

למרבה הצער, לנוכח המעשים הנלוזים והמחפירים, שקלון דבק בהם, שביצע הנקבל, בהיותו רופא ילדים, מומחה ברפואת ילדים, בקטינים חסרי ישע, מטום את כפות המוזנים, עד דק, לחובתו של הנקבל ולא נותר ספק בלב הוועדה על הצורך לנקוט באמצעי משמעת חריף ביותר.

לאור כל האמור לעיל ובמכלול השיקולים, הוועדה ממליצה בפני כבוד השר לבטל את רישיונו של הנקבל.

פרופ' אילן וסרמן, יו"ר פרופ' יעקב גוזל, חבר יגאל חיות, עו"ד
נציג היועמ"ש לממשלה